РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 834
София, 20.08.2026 г.

Комисията за защита на конкуренцията в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Росен Карадимов

ЧЛЕНОВЕ:
Валерия Герова
Димитър Данаилов
Емилия Колева
Жельо Бойчев
Мирослава Христова

при участието на секретар - протоколиста Захари Сръндев, разгледа в закрито заседание, проведено на 20.08.2026 г., докладна записка по преписка № КЗК - 704/2026 г., докладвана от наблюдаващия проучването член на КЗК – Емилия Колева**.**

В Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) е образувано производство по **преписка № КЗК – 704/04.08.2026 г.** във връзка с постъпила жалба с вх. № ВХР-2183/17.07.2026 г. /ЦАИС/ от „Мулти Еко Лаб“ ООД, гр. Бургас срещу Решение № F870083/03.07.2026 г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Монтана за откриване на процедура „публично състезание“ с предмет: „Изпитване на питейни, повърхностни, подземни и отпадъчни води“ по пет обособени позиции“, **в частта по Обособена позиция № 1** „Изпитване на води – питейни, съгласно Наредба № 9/16.03.2001 г. на МЗ, МРРБ и МОСВ за качеството на водата, предназначена за питейно - битови цели“, с УНП 00567-2026-0014 в ЦАИС ЕОП.

Жалбоподателят счита, че е заинтересовано лице по смисъла на § 2, т. 14 от ДР на ЗОП и с право на обжалване по чл. 198, ал. 1, т. 1 ЗОП - потенциален участник, който има интерес от възлагането на поръчката по първа обособена позиция и който е увреден и/или би могъл да бъде увреден от незаконосъобразните условия, тъй като е акредитирана по БДС EN ISO/IEC 17025:2018 изпитвателна лаборатория в гр. Бургас и възнамерява да подаде оферта по същата обособена позиция, като за пълното покриване на обхвата на изискваните показатели ще ползва капацитета на подизпълнител/трето лице (чл. 65 и чл. 66 от ЗОП). Намира, че обжалваните условия - показателят „разстояние“, клаузите относно територията и транспорта на пробите и изискването за акредитационен обхват го поставят в значително и необосновано неравностойно

положение и на практика предопределят невъзможността му да бъде класиран, поради което е налице пряк и личен правен интерес от обжалването.

На първо място, жалбоподателят твърди, че Показателят „Р - разстояние“ (тежест в комплекстната оценка - 30 %) противоречи на чл. 70, ал. 4 и ал. 5, във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, тъй като разстоянието между Възложителя и лабораторията на участника не е характеристика на предлаганата услуга (акредитирано изпитване на води), а такава на самия участник - неговото местоположение, респ. че то не измерва по никакъв начин качеството на лабораторното изпитване: резултатите, получени по акредитирани по БДС EN ISO/IEC 17025 методи, имат еднаква доказателствена стойност независимо от отдалечеността на лабораторията. Сочи, че по своята същност показателят представлява критерий за местонахождение/установеност, който необосновано облагодетелства лабораториите в близост до гр. Монтана и ограничава участието на отдалечени лаборатории, в т.ч. на „Мулти Еко Лаб“ ООД - гр. Бургас. Възразява, че придаването на 30 % относителна тежест на изцяло ирелевантен към предмета географски показател представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност на методиката и на решението за откриване. Отделно, намира, че предвиденият начин на доказване на разстоянието - „извлечение от www.bgmaps.com“, е порочен, тъй като обвързва оценката с неофициален и непостоянен източник, без да определя изходен адрес, крайна точка и маршрут (най-кратък или най-бърз), което не гарантира обективност и проверимост на оценката (чл. 70, ал. 7, т. 2 от ЗОП).

На второ място, жалбоподателят твърди, че методиката не съдържа качествен показател при критерий „качество/цена“ - нарушение на чл. 70, ал. 2, т. 3, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП, тъй като комплексната оценка се формира единствено от два показателя - „Ц - цена“ (70 %) и „Р - разстояние“ (30 %) без нито един качествен показател. Оспорва, че разстоянието не е измерител на качество по смисъла на чл. 70, ал. 4 от ЗОП.

Спореджалбоподателя е налице и вътрешно противоречие в одобрената документация поради това, че в генерираната от платформата ЦАИС ЕОП „Методика за оценка“ критерият е зададен като „оптимално съотношение качество/цена“ с разпределение „Качество: 0 точки / Цена: 0 точки / Общо: 0 точки“ и с оценка от тип „Да/Не“ (по 1 точка) за представяне на съответните документи, докато приложената „Методика за оценяване на предложенията“ предвижда оценка 70 % цена и 30 % разстояние. Счита, че двата документа установяват несъвместими и взаимоизключващи се правила за оценяване, което нарушава чл. 70, ал. 7, т. 3 от ЗОП и принципите на публичност и прозрачност по чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗОП, като лишава участниците от възможност да изготвят офертите си при ясни и предвидими условия.

На трето място, жалбоподателят оспорва, че показателят „разстояние“ е неясен и неприложим при изпитване от повече от една лаборатория (подизпълнител/трето лице), което е нарушение на чл. 70, ал. 7 от ЗОП. Обяснява, че това е така, защото методиката измерва „разстояние от гр. Монтана до лабораторията, изпитваща пробите“, но не урежда хипотезата, при която част от показателите се изпитват от лабораторията на участника, а друга част - от лаборатория на подизпълнител или трето лице, чийто капацитет участникът ползва при условията на чл. 65 и чл. 66 от ЗОП. Според жалбоподателя, остава неясно кой адрес и коя лаборатория се вземат предвид при формиране на оценката при няколко различни местоположения и дали и как се извършва

осредняване. Едновременно с това счита, че на практика показателят санкционира законово признатата възможност за ползване на подизпълнители и трети лица, доколкото използването на отдалечена (в т.ч. чуждестранна) лаборатория неизбежно води до нулева или ниска оценка независимо от качеството на изпитването.

На четвърто място, „Мулти Еко Лаб“ ООД твърди, че клаузите относно територията и транспорта на пробите са дискриминационни - нарушение на чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП, тъй като съгласно т. 4 от раздел I на документацията и т. 5 от Техническата спецификация доставката на пробите за сметка на Възложителя е предвидена „само в случайте, когато участникът декларира, че [лабораторията] е на територията на Република България“, съответно чл. 6 от проекта на договор възлага транспорта до лаборатория, разположена извън територията на Република България за сметка на Изпълнителя. Счита, че тази диференциация поставя в по-неблагоприятно положение участниците, които биха изпълнили поръчката чрез лаборатория (включително на подизпълнител или трето лице), разположена в друга държава - членка на Европейския съюз и ограничава свободното предоставяне на услуги в рамките на вътрешния пазар. Поддържа, че в съчетание с показателя „разстояние“ клаузата възпрепятства именно законосъобразния модел на изпълнение, които жалбоподателят възнамерява да предложи - участие с подизпълнител за пълно покриване на обхвата.

На пето място, според жалбоподателя, критерият за подбор „всички показатели в обхвата на акредитация“ е непропорционален и неясен, което е нарушение на чл. 59, ал. 2 във връзка с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, тъй като възложителят е поставил като критерий за подбор (годност) изискването участникът да притежава акредитация по БДС EN ISO/IEC 17025:2018, обхващаща едновременно всички показатели по първа обособена позиция. Излага, че обхватът включва специфични и рядко акредитирани показатели - 46 съединения от групата на PFAS, Бисфенол A, Микроцистин-LR, хлорати, хлорита и халооцетни киселини - въведени с последните изменения на Наредба № 9/16.03.2001 г. (в изпълнение на Директива (ЕС) 2020/2184 относно качеството на водата, предназначена за консумация от човека). Изтъква, че изискването една-единствена лаборатория да е акредитирана за целия набор показатели ограничава кръга на потенциалните участници до изключително малък брой (евентуално един) оператори и създава риск от предпоставяне на условията към конкретен изпълнител, което е непропорционално на предмета и надхвърля необходимото по чл. 59, ал. 2 от ЗОП, като ограничава конкуренцията в нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП. Възразява още, че изискването е и неясно, доколкото не урежда изрично възможността необходимият обхват да бъде покрит чрез комбиниране на капацитета на участника с този на подизпълнител и/или трето лице по реда на чл. 65 и чл. 66 от ЗОП - възможност, която законът изрично признава. Приема, че разчетено заедно с показателя „разстояние“, който санкционира ползването на отдалечена/чуждестранна лаборатория, изискването формира вътрешно противоречив и практически непреодолим бариерен ефект пред конкуренцията: обхватът обективно налага ползване на допълнителна лаборатория, а методиката санкционира точно това.

В заключение жалбоподателят моли КЗК да отмени като незаконосъобразно Решение № F870083/03.07.2026 г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Монтана за откриване на процедурата в частта по обособена позиция № 1 -

„Изпитване на води - питейни съгласно Наредба № 9/16.03.2001 г. на МЗ, МРРБ и МОСВ за качеството на водата, предназначена за питейно - битови цели“ и да върне преписката на възложителя със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона относно посочените незаконосъобразни условия.

Прави искане на основание чл. 203, ал. 1 от ЗОП за налагане на временна мярка „спиране на процедурата” по Обособена позиция № 1 до влизане в сила на решението на КЗК по настоящата жалба, за което излага следните съображения:

Отварянето на офертите е насрочено за 29.07.2026 г. Продължаването на процедурата при обжалвани незаконосъобразни условия би довело до разглеждане и оценяване на офертите по опорочена методика и до сключване на договор въз основа на дискриминационни условия, което би причинило значителни и трудно поправими вреди както на „Мулти Еко Лаб“ ООД, така и на обществения интерес от законосъобразно разходване на средства. Допълва, че спирането не би увредило несъразмерно интереса на Възложителя, доколкото се касае за услуга за едногодишен период, а не за неотложна доставка.

В становище по преписката управителят на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Монтана оспорва изцяло подадената жалба от „Мулти Еко Лаб“ ООД като неоснователна и недоказана, за което излага подробни съображения. Възразява по искането за допускане на временна мярка „спиране на процедурата“ със следните аргументи:

Посочва, че съгласно чл. 203, ал. 1 от ЗОП жалбата срещу решението за откриване по правило не спира процедурата. Следователно продължаването ѝ е възприето от законодателя като принцип, а спирането представлява изключение, допустимо само при надлежно мотивирано искане и след извършване на конкретната съпоставка по чл. 204, ал. 2 и 3 от ЗОП. Намира, че КЗК следва да отчете възможните последици за всички засегнати интереси, включително обществения интерес, и може да откаже мярката, когато вредите от спирането превишават ползата от налагането ѝ.

Счита, че в случая, искането на жалбоподателя е изцяло бланкетно и немотивирано, като същият не сочи конкретни факти и не представя доказателства, от които да се установява, че продължаването на процедурата ще увреди неговите права по непосредствен, необратим или трудно поправим начин. Позоваването на предполагаеми нарушения на документацията и на общия интерес от законосъобразно провеждане на процедурата не е достатъчно, тъй като тези доводи са относими към спора по същество, но не обосновават самостоятелната необходимост от временна защита. Изтъква, че жалбоподателят разполага единствено с потенциален икономически интерес да участва и евентуално да бъде определен за изпълнител, като именно този подход е възприет в Определение № 8385/08.08.2025 г. по адм. д. № 7874/2025 г. на ВАС, IV отд., в което съдът приема, че абстрактният интерес от законосъобразно провеждане на процедурата е неотносим към предпоставките за временната мярка. При липса на конкретно посочени застрашени интереси на жалбоподателя и на доказана полза от спирането не е налице основание за преустановяване на процедурата. Пояснява, че ВАС подчертава и че интересът на оспорващия е защитен чрез забраната по чл. 112, ал. 8 от ЗОП за сключване на договор преди влизането в сила на решенията по процедурата.

От друга страна, според възложителя, на съпоставката стоят конкретни и значими обществени интереси. Продължителното спиране в настоящия случай би засегнало изпълнението на задължителния годишен мониторинг на 65 водоснабдителни зони; своевременното изследване на нови и здравно значими показатели; възможността за допълнително и незабавно пробовземане при установено отклонение или съмнение за замърсяване; предоставянето на актуална информация на компетентните органи и населението; своевременното предприемане на мерки при потенциален риск за човешкото здраве.

Възложителят изтъква още, че предметът на поръчката не е доставка на заменим или несъществен продукт, чието изпълнение може да бъде отложено без последици. Той е част от нормативно установената система за контрол върху качеството и безопасността на питейната вода и обслужва пряко основна обществена потребност. Посочва, че особено релевантно е Определение № 854/05.02.2025 г. по адм. д. № 604/2025 г. на ВАС, IV отд., постановено по процедура на ВиК оператор за пречиствателни станции за питейни води. Излага, че ВАС приема, че по силата на чл. 203, ал. 1 от ЗОП общественият интерес по принцип изисква процедурата да продължи, а спирането е допустимо само по изключение. Съдът потвърждава отказа от временна мярка, тъй като жалбоподателят не е обосновал необратимо увреждане на интересите си, докато своевременното реализиране на поръчката е свързано с подобряване качеството на живот и представлява значим обществен интерес. Прието е, че вредите за възложителя и обществото от забавянето превишават ползата от спирането.

Възложителят отбелязва, че следва да се вземе предвид и Определение № 9143/03.10.2025 г. по адм. д. № 9806/2025 г. на ВАС, IV отд. относно поръчка на ВиК оператор за доставка на препарат за обеззаразяване на питейна вода, където ВАС приема, че с оглед специфичния предмет следва да бъде даден приоритет на интересите на възложителя и обществото пред общия икономически интерес на жалбоподателя. Навременното изпълнение на дейностите, свързани с питейното водоснабдяване, засяга значителен кръг потребители, поради което спирането би довело до значително по-големи вреди от ползата от мярката. Сочи, че съдът отново посочва, че твърденията за дискриминационни условия са въпроси по съществото на жалбата и не доказват необходимостта от временно спиране.

Наред с изложеното, възложителят излага, че неналагането на мярката не лишава жалбоподателя от ефективна защита. До окончателното решаване на спора възложителят е обвързан от забраната по чл. 112, ал. 8 от ЗОП и не може да сключи договор с избрания изпълнител преди влизане в сила на всички решения по процедурата. От посоченото счита, че продължаването на подготвителните и оценителните действия не създава необратими последици за жалбоподателя, докато спирането създава реален риск от забавяне на нормативния мониторинг на питейните води.

Предвид гореизложеното, възложителят отбелязва, че при съпоставката по чл. 204, ал. 2 и 3 ЗОП обществената полза от своевременното провеждане на процедурата явно надхвърля недоказаната полза за жалбоподателя от нейното спиране, поради което управителят „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Монтана счита, че искането за налагане на временната мярка следва да бъде оставено без уважение.

Преди да се произнесе по временната мярка КЗК следва да обсъди въпроса дали жалбоподателят има качеството „заинтересовано лице“.

„Мулти Еко Лаб“ ООД обосновава качеството си „заинтересовано лице“ по смисъла на § 2, т. 14 от ДР на ЗОП и потенциален участник, който има интерес от възлагането на поръчката по първа обособена позиция, с обстоятелството, че е акредитирана по БДС EN ISO/IEC 17025:2018 изпитвателна лаборатория в гр. Бургас и възнамерява да подаде оферта по първа обособена позиция и неговият интерес би могъл да бъде увреден от незаконосъобразните условия в процедурата по причина, че показателят „разстояние“, клаузите относно територията и транспорта на пробите и изискването за акредитационен обхват го поставят в значително и необосновано неравностойно положение, кто на практика предопределят невъзможността му да бъде класиран. От изложеното, както и от приложените Заповед от ИА „БСА“ и Сертификат за акредитация, издаден от ИА „БСА“ от 16.10.2025 г. на „Мулти Еко Лаб“ ООД с обхват на акредитация, включващ извършване на изпитване на питейна вода следва извода, че жалбоподателят е обосновал качеството си на „заинтересовано лице“ по смисъла на § 2, т. 14 от ДР на ЗОП, доколкото е лице, което има или е имало интерес от получаването на конкретната обществена поръчка и твърди, че от сочените евентуални нарушения може да му бъде причинена вреда – да не бъде класиран по процедурата, в частта по Обособена позиция № 1.

Относно направеното искане за налагане на временна мярка „спиране на процедурата” за възлагане на обществена поръчка КЗК намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 2 от ЗОП КЗК се произнася по искането след преценка на възможните последици от налагането на временна мярка за всички интереси, които могат да се увредят, включително за обществения интерес и интересите, свързани с отбраната и сигурността, направена въз основа на твърденията по жалбата, становището на възложителя и приложените доказателства от страните. Чл. 204, ал. 3 от ЗОП регламентира, че КЗК може да не наложи временна мярка, когато отрицателните последици за всички интереси, които могат да се увредят, превишават ползата от нейното налагане. В конкретния случай КЗК следва да направи преценка на възможните последици с оглед интересите на страните по преписката - възложител и жалбоподател и да изследва последиците от спирането на процедурата във връзка с обществения интерес. Преценката по чл. 204 от ЗОП не предполага предварително произнасяне относно законосъобразността на оспореното решение, а изисква съпоставка между вредите, които биха настъпили при налагане на временната мярка и ползата от нея за защитата на засегнатите интереси.

Предвид гореизложеното, КЗК счита направеното особено искане за налагане на временна мярка „спиране на процедурата” за неоснователно.

На първо място, следва да се посочи, че жалбоподателят, който претендира пред КЗК налагане на временна мярка „спиране на процедурата“ носи тежестта да обоснове и докаже наличието на факти и обстоятелства, изискващи спиране на процедурата като отклонение от общото правило, че жалба срещу решение за откриване на процедурата не спира изпълнението. В настоящия случай с отправеното искане за налагане на временната мярка спиране на процедурата жалбоподателят не е изложил мотиви, които

да послужат като основание за преценка, че интересите на страните и по-специално тези на „Мулти Еко лаб“ ООД ще бъдат увредени по необратим начин, който би могъл да бъде възпрепятстван чрез налагането на обезпечителната мярка. Жалбоподателят единствено обосновава направеното искане с възможността от продължаване на процедурата, което по изложените твърдения в жалбата срещу оспорения акт на възложителя би причинило на дружеството значителни и трудно поправими вреди и би накърнило обществения интерес от законосъобразно разходване на средства, още повече че в случая се касае за услуга за едногодишен период, а не за неотложна доставка. От една страна, КЗК намира, че изложеното от страна на „Мулти Еко лаб“ ООД е твърде общо и не следва да се приравни на конкретни съображения, които обосноват искането за налагане на времена мярка по процесната процедура по смисъла на законовата уредба. От друга страна, следва да се отбележи, че към настоящия момент по изтъкнатите доводи за допуснати нарушения, КЗК не може да се произнесе по безспорен и категоричен начин дали има извършени такива, тъй като по този начин ще се стигне до предрешаване на спора по същество. По тази причина не може да се направи обосновано заключение доколко и в каква степен довършването на процедурата ще накърни интересите на жалбоподателя или на обществото като цяло.

Необходимо е да се отчете, че предметът на обжалваната процедура за възлагане на обществена поръчка е: „Изпитване на питейни, повърхностни, подземни и отпадъчни води“ по пет обособени позиции в зависимост от вида на изследвания продукт и показатели за следващия едногодишен период за нуждите на „ВиК“ ООД, гр. Монтана, като Обособена позиция № 1 е „Изпитване на води – питейни съгласно Наредба № 9/16.03.2001 г. на МЗ, МРРБ и МОСВ за качеството на водата, предназначена за питейно - битови цели“. Съгласно чл. 1, ал. 1 от цитираната Наредба № 9 със същата се определят изискванията към качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели. А ал. 2 на чл. 2 гласи, че наредбата има за цел да защити здравето на хората от неблагоприятните ефекти на замърсяването на питейната вода, като регламентира изисквания към качеството и безопасността й, както и да подобри достъпа до вода, предназначена за питейно-битови цели. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 9 водоснабдителните организации са длъжни да предприемат всички необходими мерки, за да осигурят снабдяването на населението с безопасна и чиста питейна вода. Ал. 2 уточнява, че по смисъла на Наредбата питейната вода е безопасна и чиста, когато: 1. не съдържа микроорганизми, паразити, химически, радиоактивни и други вещества в брой или концентрация, които представляват потенциална опасност за здравето на човека; 2. отговаря на минималните изисквания, определени в приложение № 1, таблици А1, Б и Д; и 3. са изпълнени изискванията на чл. 5 - 10 и чл. 13. Видно от Техническата спецификация по поръчката, в същата възложителят е предоставил таблица с показатели за изпитване съгласно Наредба № 9/16.03.2001 г., включени в предмета на поръчката (тежки метали, пестициди, нитрити, нитрати, бисфенол А, хлорити, халооцетни киселини и т.н.) и прогнозния брой на анализите, които следва да бъдат извършени от бъдещия изпълнител. В чл. 7, ал. 1 от Наредба № 9 е разписано, че водоснабдителните организации провеждат или възлагат извършването на мониторинг по показателите по приложение № 1, таблици А1, Б, В, Г1 и Г2, разпределени в група А и група Б съгласно приложение № 2, част Б, с цел да се провери дали водите, доставяни на потребителите,

отговарят на изискванията на Наредбата и по специално, че не превишават максималните и параметричните стойности, определени в съответствие с изискванията на приложение № 1, както и да се проследи ефективността на провежданата обработка и дезинфекция. Лабораторните изпитвания за целите на мониторинга се извършват или възлагат на акредитирани лаборатории по БДС EN ISO/IEC 17025 „Общи изисквания относно компетентността на лабораториите за изпитване и калибриране“ или други еквивалентни международно признати стандарти.

С оглед гореизложеното КЗК счита, че предметът на обществената поръчка по Обособена позиция № 1 е от изключителна важност за обществения интерес, тъй като именно в изпълнение на законовите изисквания на Наредба № 9 и опазване здравето на хората (от неблагоприятните ефекти на замърсяването на питейната вода), живущи на територията, се провежда обжалваната обществена поръчка за изпитване на питейни води. „Водоснабдяване и канализация“ ООД – Монтана обслужва територията на област Монтана в 99 населени места в 10 общини и население от 141 000 жители, ползващо услугата водоснабдяване, като извършва поддръжка, експлоатация и стопанисване на водоснабдителни и канализационни мрежи, системи, съоръжения и пречиствателни станции. Следователно отчитайки баланса между интересите на страните, КЗК намира, че настоящият случай попада в хипотезата на чл. 204, ал. 3 от ЗОП, тъй като отрицателните последици за обществения интерес, който може да се увреди от спирането на процедурата, ще превишат ползата от нейното налагане. В контекста на така направения извод трябва да се акцентира и на обстоятелството, че съгласно чл. 112, ал. 8 от ЗОП възложителят няма право да сключи договор с избрания за изпълнител преди влизане в сила на всички решения по процедурата, освен когато е допуснато предварително изпълнение. Следователно дори и процедурата да не бъде спряна, интересите на жалбоподателя ще бъдат защитени до решаването на спора по същество. Същевременно съгласно чл. 204, ал. 4 от ЗОП произнасянето по искането за налагане на временната мярка не обвързва КЗК при решаване на спора по същество, както и не засяга останалите искания на жалбоподателя. В заключение КЗК приема, че искането на жалбоподателя за налагане на временна мярка следва да се остави без уважение.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 204, ал. 1 – 3 във връзка с чл. 203, ал. 1 от ЗОП Комисия за защита на конкуренцията

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Мулти Еко Лаб“ ООД, гр. Бургас за налагане на временна мярка „спиране на процедурата” **в частта по Обособена позиция № 1 „Изпитване на води - питейни, съгласно Наредба № 9/16.03.2001 г. на МЗ, МРРБ и МОСВ за качеството на водата, предназначена за питейно - битови цели“** на обществена поръчка с предмет: „Изпитване на питейни, повърхностни, подземни и отпадъчни води“ по пет обособени позиции“, открита с Решение № F870083/03.07.2026 г. на управителя на „Водоснабдяване и канализация“ ООД, гр. Монтана, с УНП 00567-2026-0014 в ЦАИС ЕОП.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 3-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

…….
Росен Карадимов

ЧЛЕНОВЕ:

.....
Валерия Герова

.....
Димитър Данаилов

.....
Емилия Колева

.....
Жельо Бойчев

.....
Мирослава Христова